

4,38, 23. मया वशे तव MĀRK. P. 62, 31. — d) sich zu verhalten, — be-
nehmen; die Ergänzung α) ein adj. im instr.: न स्थेयमवलप्तेन तत्र द्र-
ष्टा सता तया RĀGA-TAR. 4, 66. — β) ein absol.: भवद्भिः सावधानीभूय
स्थेयम् Z. d. d. m. G. 14, 572, 15. — γ) ein adv.: विपद्युच्चैः स्थेयम् Spr.
(II) 4354. कथम् HARIV. 14328. इत्थम् RĀGA-TAR. 6, 34. — 2) adj. in Ver-
bindung mit श्वापस् in einem Topf aufgestellt ÇĀṆKH. GRUJ. 1, 13. fg.
PĀR. GRUJ. in Ind. St. 5, 323. — 3) m. a) Richter, Schiedsrichter TRIK.
3, 3, 322. H. 882 (Zeuge). H. c. 140. an. 2, 388. MED. j. 62. HALĀJ. 2,
274. P. 1, 3, 23. HIT. IV, 1. RĀGA-TAR. 3, 139. 6, 13. 25. 28. fg. — b)
Hauspriester TRIK. H. an. MED. — Vgl. डुः, मध्यम, सु.

स्थेयस् (compar. zu स्थिर) adj. P. 6, 4, 157. VOP. 7, 56. AK. 3, 2, 22.
H. 1453. 1) sehr hart, — fest: स्थेयानस्थेयसो नोपकृते TS. 5, 2, 2. — 2)
sehr beständig, — anhaltend: सरस्वती RĀGA-TAR. 1, 7. उत्साहः SĀH. D.
207. sehr standhaft 66.

स्थेयीकर (स्थेय + 1. कर) zum Schiedsrichter erwählen: °कृत KA-
THĀS. 62, 173.

स्थेष्ठ adj. superl. zu स्थिर P. 6, 4, 157. VOP. 7, 56. H. 1453.

स्थैरकायणं m. patron. von स्थैरक gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. des
Mitravarkāsa Ind. St. 4, 372 (°कायण).

स्थैर्य (von स्थिर) n. 1) Festigkeit, Härte: शङ्कानाम् JĀṆ. 3, 80. उदरस्य
MBH. 1, 4492. Suçr. 1, 18, 10. 151, 6. दोषः 2, 358, 7. °कृत् 1, 48, 7.
VĀGBH. 1, 6, 16. °कर Suçr. 1, 182, 4. व्यायामः स्थैर्यकराणाम् (कृतितमम्)
KĀRAKA 1, 25. Verz. d. Oxf. H. 230, b, 44. — 2) das Feststehen, Unbe-
weglichkeit DuĀTUP. 3, 13. fg. VOP. 8, 106. Anf. Z. d. d. m. G. 27, 26.
PRAB. 5, 2. BHĀG. P. 10, 85, 7. 11, 16, 33. घासन° SARVADARÇANAS. 174, 12.
स्थाने स्थैर्यमवाप्नोति festes Verbleiben in seiner Stellung KĀM. NĪTIS. 5, 5.
मनसः festes Gerichtetsein des Geistes auf einen Punkt Verz. d. Oxf. H.
91, a, 9. घ्र° Unsicherheit RĀGA-TAR. 4, 81. SARVADARÇANAS. 163, 15. —
3) Bestand, Dauerhaftigkeit Spr. (II) 5934. शरीर° KATHĀS. 94, 135.
SARVADARÇANAS. 97, 11. fg. 99, 20. प्रीति° RĀGA-TAR. 1, 375 (pl.). SĀH. D.
243. Schol. zu KAP. 1, 33. घ्र° Unbestand, Vergänglichkeit Spr. (II) 855.
6279. — 4) Standhaftigkeit, Ausdauer BHĀG. 13, 7. MBH. 3, 17381. HA-
RIV. 7598. R. 2, 106, 32. 4, 55, 2. 5, 83, 4. KĀM. NĪTIS. 4, 29. 37. 13, 31.
19, 7. Spr. (II) 3482, v. l. 4012. 7049. 7236. RĀGA-TAR. 3, 157. 6, 242.
344. BHĀG. P. 1, 16, 29. 36. 3, 28, 5. मनः° dass. Spr. (II) 7436. — 2) 4):
स्थैर्ये च किमवानिव MBH. 6, 502. R. GORR. 1, 1, 20 (18 SCHL.). 2, 1, 21. 6,
102, 26. — 5) festes Hängen an, dauerndes Gefallen an (loc.): कथं त-
स्याः स्थैर्यं स्यान्नपि KATHĀS. 52, 282. सा तस्मिन्नास्ति — नदीव सागरे
स्थैर्यं बबन्ध 362. न कथंचिद्दे स्थैर्यमालम्बते PĀNĀT. 225, 23. योगमदो-
त्सवे Spr. (II) 1956. मन्त्रस्तस्य मन्त्रीभर्तुः — वास्तव्यबन्धचित्तायो स्थैर्य-
माययो RĀGA-TAR. 4, 623.

स्थैर्यवत् (von स्थैर्यवत्) n. das Feststehen, Unbeweglichkeit: विषया-
क्रान्ते स्थैर्यवत् न चेतसि festes Gerichtetsein auf einen Punkt MĀRK.
P. 38, 18.

स्थैर्यवत् (von स्थैर्य) adj. fest stehend: दुम KĀVYĀD. 2, 210.

स्थैर्यविचारण n. Titel einer Schrift HALL 161. ders. in der Einl. zu
VĀSĀVAD. 18.

स्थैरिन् m. = स्थैरिन् BHARATA, DVIRŪPAK. nach ÇKDRA.

स्थौणाभारिकं adj. von स्थूणाभार gaṇa वंशादि zu P. 5, 1, 50. स्थौ-
णभ° v. l.

स्थौणिकं (von स्थूणा) adj. Pfeiler —, Balken schleppend ebend.

स्थौण्य (wie eben) n. = स्थौण्यक AK. 2, 4, 20. Suçr. 2, 285, 20.

स्थौण्यक n. eine best. wohlriechende Pflanze RĀG. 12, 137. DHANV.
3, 43. RATNAM. 124. Carotte, Möhre DRAVJ. in NIGH. PR. — Suçr. 1, 139,
9. 2, 275, 17.

स्थौरं m. pl. zum sg. स्थैर्य gaṇa कावादि zu P. 4, 2, 111.

स्थौरिन् m. Lastpferd, Lastochs AK. 2, 8, 2, 14. H. 1263.

स्थौर्य 1) m. metron. von स्थूरा gaṇa गर्गदि zu P. 4, 1, 105. — 2) n.
und v. l. स्थौल्य Comm. zu TS. PĀR. 24, 5. wohl Beides fehlerhaft für
साम्य.

स्थौलकं adj. von स्थूल gaṇa ऋष्यादि zu P. 4, 2, 80.

स्थौलपिण्ड (von स्थूलपिण्ड) m. patron.; pl. SĀṆSK. K. 183, b, 11.

स्थौललदय (von स्थूललदय) n. Freigebigkeit M. 7, 211.

स्थौलशीर्ष adj. von स्थूलशीर्ष P. 6, 1, 62. Schol.

स्थौलाष्ठोवि (von स्थूलाष्ठोवि) m. N. pr. eines Grammatikers NIR. 7,
14. 10, 1.

स्थौल्य (von स्थूल) n. = बल AK. 3, 4, 26, 197. 1) Dicke, Dickleibig-
keit (Gegens. काश्य) Suçr. 1, 52, 11. 156, 6. 185, 17. Verz. d. B. H. No.
963. 967. Verz. d. Oxf. H. 357, a, No. 849. fg. BHĀG. P. 5, 10, 1. SARVA-
DARÇANAS. 4, 1. घ्रति° Suçr. 1, 52, 13. 90, 18. — 2) ausserordentliche
Grösse, — Länge: कालस्य BHĀG. P. 3, 11, 3. — Vgl. स्थैर्य.

स्न (von 1. स्ना) adj. in नदीक्ष.

स्नपन (vom caus. von 1. स्ना) 1) adj. (f. ई) zum Bade dienend: Wasser AV.
14, 1, 39. — 2) das Baden, Schwimmen: eines Rosses ÇAT. Br. 5, 1, 4, 5. स्न-
पनं तस्य (eines Besessenen) कर्तव्यम् JĀṆ. 1, 276. HARIV. 6010. KATHĀS. 21,
50. स्नपनं युवतिभिः कारयेन्नात्मनः BHĀG. P. 7, 12, 8. विज्ञोः des Bildes
von V. 8, 16, 50. 10, 59, 45. mit Ergänzung von घातनः MĀRK. P. 31, 43.
स्वच्छाम्भः° ÇIC. 8, 70. तीरादि° WEBER, KRISHNĀG. 288. श्रद्धिपङ्कजराजः°
BHĀG. P. 10, 52, 43. श्रवभृथ° (sc. घातनः) 75, 8. सप्तमी° Verz. d. Oxf. H.
41, a, 6. °सप्तमी Verz. d. B. H. 135, a (48). — Vgl. स्नापन.

स्नव (von स्नु) m. = स्नव das Triefen AK. 3, 3, 9.

स्नस्, स्नस्यति (श्रद्धे, श्रद्धर्षने, निरसने) DuĀTUP. 26, 5. — caus. स्नसय-
ति und स्ना° 19, 65, v. l. — Vgl. स्नुस्.

स्नासा f. Band, Sehne TRIK. 2, 6, 18. H. 631. HALĀJ. 3, 12. — Vgl. द-
ल°, स्नायु, स्नावन्, वस्नास.

1. स्ना, स्नाति (शौचे) DuĀTUP. 24, 44. स्नायति (शौचार्थे) DURGĀ NIR. 7, 12.
स्नात्वा ved. absol. P. 7, 1, 49. sich baden, ein Reinigungsbad nehmen
(insbes. nach Abschluss der Lehrzeit, eines Gelübdes u. s. w.): तीरेण
RV. 1, 104, 3. श्रप्सु TS. 6, 1, 1, 2. 2, 5, 1, 6. ऊर्ध्वं स्नाती दृश्ये नो श्रस्थात्
wie eine Badende d. i. unverhüllt RV. 5, 80, 5. ÇAT. Br. 3, 1, 2, 10. पत्रो-
दकं भवति तत्स्नाति 13, 8, 4, 5. 11, 3, 2, 7. न नमः स्नायात् ÅCV. GRUJ.
3, 9, 6. 8, 9. KĀTJ. ÇR. 7, 2, 15. सर्वतीर्थेषु स्नाति MBH. 3, 6062. PRAB. 43,
10. BHĀG. P. 4, 28, 19. स्नामि KATHĀS. 56, 188. स्नाहि 4, 50. RĀGA-
TAR. 3, 369. BHATĪ. 20, 11. स्नायात् M. 4, 82. 201. 6, 6. VARĀH. BRH. S.
78, 21. वेदमधीत्य स्नायादिति स्मृतिः SARVADARÇANAS. 124, 1. MĀRK. P.
35, 32. सन्नो P. 7, 4, 61. Schol. चन्दनसंपुक्तैः पानीयैः MBH. 7, 2919. 13,